

Fra Tovatn, Trollheimen.

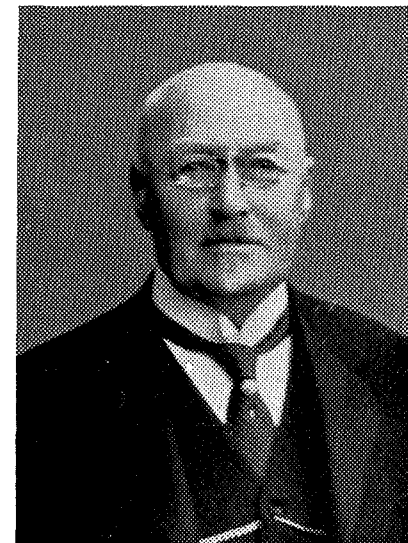
Fot. R. Jørgensen 1931

Trondhjems Turistforenings første æresmedlem fyller 90 år

Det var i 1887 Carl Schulz tok initiativet til dannelsen av en turistforening for Trondhjem, og en stor lykke var det at han ble dens første formann, et hverv han skjøttet med fremrakende dyktighet i 18 år. Det var et kjempearbeid som måtte til om målet skulle nåes, å «vekke sandsen og befordre turistlivet blandt vaare egne landsmænd». Og skulle noen greie dette, måtte det være Carl Schulz. Han hadde tidlig fått øynene opp for hvilket vidunderlig vakkert land Norge var, han hadde en utpreget naturglede, og han så klart hvilken sundhet og styrke man kunne hente i samliv med naturen. Han var den ildsjel som måtte til for å skaffe den solide og trygge grunnvoll som er betingelsen for en levedyktig ide.

I de 18 år han ledet foreningen drev han et intenst arbeid i pressen og i marken, laget reisehåndbøker, vardet vei og bygget hytter, og vi vet at det gleder den gamle herre at hans ide og arbeide har gitt så gode resultater.

Vi vet også at han fremdeles omfatter foreningen med den største interesse. Ved femtiårsfesten i 1937 i Britannia Hotell fikk

Direktør Carl Schulz

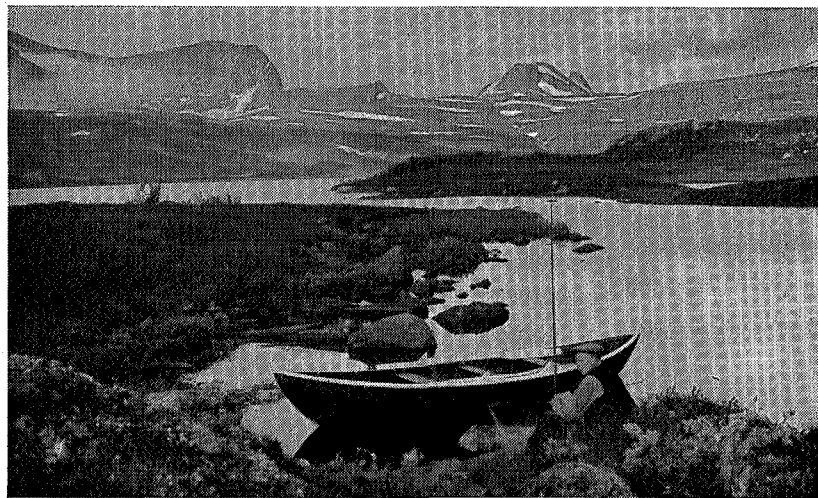
denne sitt utslag i den spirituelle tale han holdt for fødselsdagsbarnet og som konkluderte med hans gode ønsker og en sjekk på ti tusen kroner til en hytte i Fongentraktene.

De veldige ovasjoner fra de hundreder av fjellfolk kunne ikke tydeligere markere den posisjon vårt æresmedlem har innen våre rekker.

Vi tar det som et godt tegn, både for Carl Schulz og for hans kjære forening at sesongen 1941 viste rekord såvel for besøket på hyttene som for medlemstallets vedkommende.

På 90-årsdagen ble han hyldet på det hjerteligste av foreningens formann, advokat Tharum, og Carl Schulz kan være forvisset om at hans tallrike kjente og ukjente beundrere blandt fjellvandlerne slutter opp om hyldesten og ønskene om ennu mange lykkelige år.

Fridthjov Brun

Ved Tovatr.

Fot. J. Johansen.

Vangrøftdalen set gjennom stemningsbrillene

Av Leiv Nutheim

Augustsola skin god og varm over vidda. Fjella løfter seg kringom i tunn blådis, og dalen ligg nedunder mett og grønskimrande på botnen av dette hav av blå, mild fjell-luft.

Svartgrøn står skoglien i landskapet. Graskåsene tøygjer seg som ljøsgrøne, striper oppetter, opnar seg imillom til større sletter, der setervollane ligg i lidene i rad og klynge. Elvane svingar seg som smale, blåe band etter dalbotnen, og her og der stuper småe fjell-bekker seg ut i dette bandet med nytt tilfang til større makt.

Dalsidene tykkjest meg som veggmåleri i ei stor østerdalsk fjellstugu. Storvoldlia med setrene på vestre veggen og Brøttet med Mastukåslia nord til Falken på austre veggen. Dalen saknar ein Tidemand til å feste dette seterbilætet på lerretet.

Vakkert er det. Det er stassomarstugu åt dølen; for i august er det hus under kvar busk.

Såtebreid stikk Kløftåstangen seg nordfrå midt fram i Vangrøftdalsgapet. Det er jussom sjølve storkua som ber Vangrøftdalsbjølla, det. Og flesk er det i svangane på denne bjøllekua. Og på kor si side av baklårskinkene ligg Sättehaugsetrene og Falksetrene. Her over Kløftåsen går den gamle ferdesvegen nordover frammed «Pengeskrinet» over Kløftåstangen, Forellsjøryene og nedunder Forellshogna.

Her inst inne på denne nordøsterdalske fjellflåggåen har Vårherre set ned denne høge steinstolpen, Forellhogna, midt i skilelina millom Nord-Østerdal og Trøndelag. 1350 m høg og ruvsam står den der og speglar den spisse toppen sin i Forellsjøen som ligg nedunder og skvalar og vaskar strandsteinane der den gamle ferdesvegen svingar framom.

Den som kunde sjå det som denne Hogna har set gjennom tidene!